

Ότι ο στρατιώτης του Χριστού πρέπει να αποφεύγει με όλη του την δύναμη τις ταραχές και ενοχλήσεις, αν θέλει καλά να πολεμήσει τους εχθρούς του

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Από το βιβλίο *Αόρατος Πόλεμος του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου*

Καθώς έχει αναπόφευκτο χρέος κάθε χριστιανός, όταν χάσει την ειρήνη της καρδιάς του, να κάνει όλο εκείνο, που μπορεί για να την ξαναλάβει, έτσι πάλι πρέπει να ξέρει, πως κανένα συμβάν του κόσμου, που μπορεί να του τύχει, δεν είναι δίκαιο και εύλογο να τον στερεί ή να του συγχύζει αυτή την ειρήνη. Πρέπει, ναι, να λυπόμαστε για τις αμαρτίες μας, αλλά με ένα πόνο ειρηνικό κατά τον τρόπο που προηγουμένως έδειξα σε πολλά σημεία. Και έτσι χωρίς ενόχληση της καρδιάς, ας συμπονούμε με ευσεβή διάθεση αγάπης, κάθε άλλον αμαρτωλό και ας κλαίμε εσωτερικά το λιγότερο• δηλ. ας πενθούμε για τα σφάλματα του. Για τα άλλα όμως συμβάντα, τα βαριά και βασανιστικά, που μας έρχονται, σαν

ασθένειες, πληγές, θάνατοι των συγγενών μας, λοιμικοί νόσοι, πόλεμοι, πυρκαγιές και άλλα παρόμοια κακά, και αν οι κοσμικοί τα αποστρέφονται τις περισσότερες φορές ως ενοχλητικά της φύσεως, μ' όλο τούτο μπορούμε με την χάρη του Θεού , όχι μόνο να τα υποφέρουμε, αλλά και να τα θέλουμε και να τα αγαπούμε, ως δίκαια καλά• διότι σε αυτόν τον σκοπό αποβλέποντας συν-αρέσκεται ακόμη και ο Κύριος μας και Θεός σε αυτά, που μας στέλνει• του οποίου το θέλημα ακολουθώντας εμείς θα περάσουμε με καρδιά ήσυχη και αναπαυμένη σε όλες τις θλίψεις και βάσανα της παρούσης ζωής. Και ας είσαι βέβαιος ότι κάθε ενόχληση και ταραχή της καρδιάς μας δεν είναι αρεστή στους θείους οφθαλμούς• διότι, ότι λογής αυτή και αν είναι, πάντοτε είναι συντροφιασμένη από ατέλεια και πάντοτε προέρχεται από κάποια κακή ρίζα της φιλαυτίας μας. [\(περισσότερα...\)](#)